

ДЕЗІНФЕКЦІЯ

***Методичні вказівки
для самостійної роботи студентів
5-го курсу медичного факультету
з дисципліни «Епідеміологія»***

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет

ДЕЗІНФЕКЦІЯ

Методичні вказівки
для самостійної роботи студентів
5-го курсу медичного факультету
з дисципліни «Епідеміологія»

Затверджено
Вченою радою ХНМУ.
Протокол № 12 від 17.12.2020.

Харків
ХНМУ
2020

Дезінфекція : метод. вказ. для самост. роботи студентів 5-го курсу мед. фак-ту з дисципліни «Епідеміологія» / упоряд. Т. О. Чумаченко, М. В. Райлян, Ю. І. Поливянна та ін. – Харків : ХНМУ, 2020. – 12 с.

Упорядники   Т. О. Чумаченко
                          М. В. Райлян
                          Ю. І. Поливянна
                          В. І. Макарова
                          І. О. Ключник
                          В. І. Семішев
                          А. В. Бережна

Кількість годин – 1.

Матеріальне та методичне забезпечення теми. Набір таблиць, тести, ситуаційні задачі за темою, білети до диференційованого заліку, інформаційний матеріал.

Обґрунтування теми. Дезінфекція – це комплекс заходів, спрямованих на розрив механізму передачі збудників інфекційних хвороб, який є важливою складовою профілактичної та протиепідемічної роботи для забезпечення епідемічного благополуччя населення. Дезінфекція має велике значення як для профілактичної, так і для клінічної медицини, широко застосовується у хірургічних, акушерських, стоматологічних відділеннях лікувально-профілактичних закладів, в установах служби крові, інфекційних лікарнях та мікробіологічній практиці, а також у побуті.

Майбутнім лікарям необхідно добре знати і володіти практичними навичками щодо усіх видів дезінфекції, вміти організувати дезінфекцію в осередках інфекційних захворювань, оцінювати правильність проведення поточної дезінфекції, контролювати якість дезінфекційних заходів у дитячих, лікувально-профілактичних та інших закладах.

Однією з найбільш значущих проблем охорони здоров'я населення є профілактика інфекцій, які пов'язані з наданням медичної допомоги, і вирішальне значення у їх профілактиці має суворе дотримання санітарних норм і правил, умов та режимів застосування дезінфекційних і стерилізаційних засобів у лікувально-профілактичних закладах.

Мета заняття

Загальна – сформулювати визначення поняття «дезінфекція», оволодіти теоретичними знаннями та практичними навичками проведення дезінфекції в осередку інфекційного захворювання.

Конкретна:

а) знати:

– основні поняття та терміни дезінфектології, показання до проведення дезінфекції;

– види, методи і засоби дезінфекції;

– способи контролю якості дезінфекції;

– основні дезінфекційні засоби, дозволені до застосування в медичних закладах;

– режими дезінфекції різних об'єктів зовнішнього середовища в осередках інфекційних захворювань.

б) вміти:

– визначити показання до проведення дезінфекції;

– обґрунтувати вибір методу проведення дезінфекції;

– організувати проведення дезінфекції в лікувальних установах і за місцем проживання хворого;

– провести оцінку якості проведеної дезінфекції.

в) практичні навички:

– організація і проведення дезінфекції;

– приготування дезінфекційних розчинів;

– оцінка якості проведеної дезінфекції.

Орієнтовна карта роботи студентів

№ з/п	Етапи роботи	Приблизний час, хв	Засоби навчання
1	Визначення мети заняття та самопідготовки	5	Інформаційний матеріал
2	Виконання завдання на перевірку початкового рівня знань	10	Тести
3	Вивчення рекомендованої літератури	25	Список літератури
4	Самоперевірка засвоєння матеріалу	20	Інформаційний матеріал. Ситуаційні задачі

Базові знання, вміння та навички, необхідні для вивчення теми (міждисциплінарна інтеграція)

Хімія – знати властивості деяких хімічних речовин, які використовуються як дезінфектанти, особливості їх впливу на організм людини, а також правила приготування розчинів різної концентрації.

Мікробіологія – знати властивості збудників інфекційних захворювань, їх епідеміологічні характеристики (стійкість у зовнішньому середовищі, чутливість к дезінфектантам і несприятливим чинникам зовнішнього середовища).

Інфекційні хвороби – знати особливості інфекційних захворювань і способів виділення збудника з організму.

Завдання для самостійної роботи під час підготовки до заняття

Перелік основних термінів, параметрів, характеристик, які повинен засвоїти студент при підготовці до заняття

Термін	Визначення
Дезінфекція	Це комплекс заходів, направлений на знищення або видалення збудників інфекційних хвороб у навколишньому середовищі
Інфекційний контроль	Це система організаційних, профілактичних і протиепідемічних заходів, спрямованих на запобігання виникненню і розповсюдженню інфекційних захворювань

Теоретичні питання до заняття

1. Дезінфекція: види і методи.
2. Основні дезінфекційні засоби, дозволені до застосування в медичних закладах.
3. Контроль якості дезінфекції.

Практичні роботи (завдання), які виконуються на занятті

1. Дезінфекція медичного інструментарію.
2. Постановка фенолфталеїнової проби.

Дезінфекція (від фр. *des* – «знезараження, знищення» і лат. *infection* – інфекція) – це процес знищення або видалення з об'єктів навколишнього середовища збудників інфекційних хвороб, вегетативних форм збудників бактеріальних інфекційних хвороб, а також вірусів, рикетсій, токсинів, найпростіших, грибів.

Дезінфекція або знезараження – це сукупність способів повного, часткового або селективного знищення потенційно патогенних для людини

мікроорганізмів на об'єктах зовнішнього середовища з метою розриву шляхів передачі інфекційних захворювань.

Основна мета дезінфекції – це запобігання чи ліквідація процесу накопичення, розмноження і поширення збудників інфекційних захворювань на об'єктах навколишнього середовища.

Дезінфекція широко застосовується в комплексі профілактичних і протиепідемічних заходів.

У закладах охорони здоров'я дезінфекція здійснюється з метою знищення на об'єктах даної установи збудників інфекційних захворювань – мікроорганізмів, вірусів, бактерій (включаючи мікобактерії туберкульозу), грибів, а при необхідності – їх переносників.

Розрізняють такі дезінфекційні заходи:

- 1) власне дезінфекція – знищення патогенних мікроорганізмів на об'єктах навколишнього середовища;
- 2) дезінсекція – знищення членистоногих-переносників;
- 3) дератизація – винищування гризунів;
- 4) стерилізація – повне знищення на об'єктах навколишнього середовища мікроорганізмів та їх спор.

Розрізняють два види дезінфекції: профілактичну та осередкову.

Профілактична дезінфекція проводиться в місцях вірогідного накопичення збудників інфекційних хвороб і не пов'язана з епідемічним осередком. Вона необхідна для запобігання виникненню інфекційних захворювань за відсутності явного джерела збудника, але коли не виключена імовірність його наявності або появи у майбутньому.

У плановому порядку профілактичну дезінфекцію проводять у лікувальних закладах, дитячих навчальних закладах, місцях загального користування і скупчення людей, харчової промисловості, очисних спорудах тощо.

Осередкова дезінфекція проводиться в епідемічному осередку у зв'язку з реєстрацією випадку інфекційного захворювання або бактеріоносійства. Осередкова дезінфекція може бути поточною та завершальною.

Поточна дезінфекція проводиться в епідемічному осередку за наявності джерела інфекції і спрямована на знищення збудників по мірі виділення їх з організму хворого або носія.

Поточну дезінфекцію проводять протягом усього періоду зараження хворого або носія, в оточенні виконують постійне знезараження екскрементів, блювотних мас, мокротиння тощо.

Поточну дезінфекцію організовує медичний працівник, який першим виявив хворого. Проводять її особи, які доглядають за хворим, а в окремих випадках – сам хворий або носій. Поточну дезінфекцію в медичних закладах для забезпечення в них протиепідемічного режиму проводить медичний персонал.

Для проведення поточної дезінфекції вдома застосовують вологе прибирання приміщення з використанням мийних засобів, кип'ятіння посуду в 2 % розчині натрію гідрокарбонату, кип'ятіння білизни.

Завершальна дезінфекція проводиться після госпіталізації, одужання або смерті хворого, тобто після видалення джерела інфекції з метою повного звільнення осередку від збудників.

Мета завершальної дезінфекції – знищення збудників, що залишилися в приміщенні, де перебував хворий. Проводиться одноразово. Знезараженню підлягають приміщення де був хворий, екскременти, блювотні маси, білизна, предмети побуту тощо.

Обсяг і строки проведення осередкової дезінфекції, вибір об'єктів, що підлягають дезінфекції та дезінфікуючі засоби для її проведення залежать від властивостей збудника інфекційного захворювання.

При високій стійкості збудників у навколишньому середовищі (наприклад, при чумі, холері, черевному тифі, Ку-лихоманці, туберкульозі, дифтерії) дезінфекцію проводять співробітники дезінфекційної служби.

Методи дезінфекції

Дезінфекцію проводять за допомогою механічного, фізичного, хімічного, біологічного та комбінованого методів.

Механічний метод дезінфекції забезпечує видалення патогенних і умовно-патогенних мікроорганізмів з об'єктів зовнішнього середовища шляхом струшування, вологого протирання, провітрювання, вентиляції, прання, вологого прибирання, чищення предметів.

Перевагами механічного методу є простота і доступність виконання, недоліком – відсутність можливості досягти повного знезараження об'єкту. Механічний метод не призводить до повного звільнення від мікроорганізмів, тому його зазвичай поєднують із фізичним та хімічним методами.

Фізичний метод дезінфекції забезпечує видалення мікроорганізмів з об'єктів шляхом дії таких фізичних чинників:

- висушування;
- високої температури;
- гарячого повітря;
- пари;
- ультрафіолетових променів;
- ультразвук.

Найбільш ефективним способом є дія на мікроорганізми високої температури (обпалення, прожарювання, кип'ятіння, прасування, спалювання), що є доступним і легко може бути виконано в будь-яких умовах. Гаряча вода з додаванням миючих засобів використовується для механічного видалення мікроорганізмів при пранні, митті, прибиранні. Додавання 2 % розчину натрію гідрокарбонату підсилює антимікробну дію кип'ятіння. Це широко застосовується для знезараження посуду, іграшок, предметів догляду за хворим, медичних інструментів тощо.

Сухе гаряче повітря при температурі понад 100 °С використовується в повітряних стерилізаторах, камерах і інших апаратах, призначених для дезінфекції посуду, інструментів, виробів з металу, скла, силіконової гуми.

Воно має бактерицидну, віруліцидну, фунгіцидну, спороцидну дію. При температурі 160–180°C сухе повітря в камерах використовується для дезінфекції одягу, матраців, подушок, ковдр.

Гарячу пару використовують у спеціальних камерах – парових, пароповітряних і пароформалінових.

Сильну антимікробну дію надає водяна пара, оскільки вона проникає в глибину оброблювальних об'єктів. Насичена водяна пара під тиском або без нього є агентом дезінфекційних камер і парових стерилізаторів (автоклавів), які широко використовуються для дезінфекції і стерилізації.

Пароповітряну суміш використовують у пароформаліновій дезінфекційній камері для обробки речей хворого й постільної білизни.

Для знезараження хутряних і шкіряних виробів та інших нестійких матеріалів призначені пароформалінові камери, в яких використовують пари формаліну при температурі 50–60 °С. Експозиція залежить від виду збудника. Камерний спосіб дезінфекції застосовують при чумі, холері, туберкульозі, сибірці, черевному тифі, дифтерії, платяному педикульозі.

Антимікробний ефект забезпечують *ультрафіолетові промені* з довжиною хвилі 200–450 нм. Вони застосовуються для знезараження повітря приміщень лікувально-профілактичних закладів з метою запобігання виникненню внутрішньобікарняного зараження, в бактеріологічних і вірусологічних лабораторіях. Це досягається за допомогою бактерицидних ламп і установок. Ультрафіолетове опромінення знижує ступінь забрудненості повітря мікроорганізмами на 80–90 %.

Проте фізичний метод дезінфекції не є універсальним, для його використання потрібна спеціальна апаратура, інколи його взагалі не можна використовувати, оскільки він псує об'єкт, що оброблюється.

Хімічний метод дезінфекції заснований на вживанні різноманітних хімічних речовин, що викликають загибель мікроорганізмів. Його використовують з метою знезараження різних об'єктів зовнішнього середовища, повітря, біологічних субстратів. Цей метод є найбільш поширеним та загальноприйнятим у лікувально-профілактичних закладах.

Хімічні засоби діють, в основному, поверхнево, можуть бути використані для предметів, що не витримують високої температури. Проте хімічний метод дезінфекції знаходить широке застосування в дезінфекційній практиці, головним чином тому, що він значно зручніший і простіший у використанні, оскільки не потребує обов'язкового застосування складного, зокрема стаціонарного, обладнання.

Хімічні засоби, які використовуються для знезараження, повинні мати спороцидну і мікобактерицидну активність, не фіксувати білок, просто і легко змиватися з поверхонь, що оброблюються. Вони мають бути повністю сумісними з матеріалами поверхонь, що оброблюються, і відрізнятися простотою використання без попередньої активації, бути розчинними у воді, мати тривалий термін зберігання. Крім того, вони не повинні мати запаху і подразнюючої дії на організм людини.

Усі хімічні засоби, що використовуються в дезінфекційній практиці, можна розподілити за активно діючою речовиною на декілька основних груп:

- 1) галоїдовмісні сполуки;
- 2) окислювачі, або кисневмісні;
- 3) поверхнево-активні речовини (ПАР);
- 4) гуанідиновмісні сполуки;
- 5) альдегідовмісні засоби;
- 6) спирти;
- 7) луги;
- 8) кислоти;
- 9) композиційні (включають у себе декілька діючих речовин із наведених вище груп дезінфектантів).

Галоїдовмісні сполуки. Це засоби, активно діючими речовинами яких є хлор, бром, йод. Частіше з цієї групи засобів використовують хлорвмісні препарати: хлорамін, хлорантоїн, хлорне вапно, гіпохлорити натрію і калію, дезактин, неохлаор. Ці препарати мають широкий спектр антимікробної активності, відносно швидко дію, вони відносно дешеві. Бактерицидна активність зазначених препаратів оцінюється за вмістом в них активного хлору. Деякі властивості хлорвмісних препаратів обмежують їх застосування, зокрема, вони подразнюють слизові оболонки очей та органів дихання, швидко спричиняють корозію металевих предметів, знебарвлюють тканини.

Кисневмісні сполуки (окислювачі) – група препаратів, діючим агентом яких є атомарний кисень у складі пероксиду водню, перекисних сполук, надкислот. Окислювачі мають широкий спектр антимікробної дії, екологічно безпечні, застосовуються для дезінфекції поверхонь, санітарно-технічного обладнання, виробів медичного призначення при інфекціях бактеріальної (включаючи туберкульоз), вірусної та грибової етіології.

Поверхнево-активні речовини – це група хімічних сполук і речовин, серед яких за спроможністю іонізувати у водних розчинах розрізняють катіонні, аніонні, амфолітні і неіоногенні речовини. Вони мають добрі потенціуючі властивості і їх застосовують як добавки до складу композиційних дезінфекційних засобів. Перевагою цих препаратів поряд з миючими властивостями є висока економічність, відсутність різких запахів і низький рівень токсичності, вони не викликають корозії металів. Недоліком препаратів цієї групи є досить вузький антивірусний спектр дії.

Гуанідини – група препаратів, діючими речовинами яких є складні органічні сполуки типу хлорфенілдигуанідогексану. Гуанідини активні щодо грампозитивних і грамнегативних мікроорганізмів. Виявляють слабку активність до мікобактерій туберкульозу, вірусів, грибів, спор.

Альдегідовмісні засоби – група препаратів, діючою речовиною яких є формальдегід, глутаровий чи бурштиновий альдегід. Препарати цієї групи мають широкий спектр антимікробної дії: бактерицидні, туберкулоцидні, віруліцидні, фунгіцидні властивості. Позитивними якостями альдегідовмісних препаратів є відсутність або низька корозійна активність, відсутність різких подразнюючих запахів, широкий спектр антимік-

робної дії і можливість використовувати їх для так званої «холодної» стерилізації виробів медичного призначення.

Спирти – група препаратів на основі етанолу, пропанолу, ізопропанолу тощо, які використовуються для дезінфекції поверхонь, а також як шкірні антисептики.

Біологічний метод дезінфекції. Знищення збудників інфекційних хвороб у зовнішньому середовищі біологічними засобами має суто специфічне призначення. Цей метод використовується при незараженні стічних вод на полях зрошування і фільтрації, при компостуванні сміття і відходів, при дезінвазії побутового сміття у біотермічних камерах.

Комбінований метод дезінфекції ґрунтується на поєднанні декількох вказаних вище методів.

Організація проведення дезінфекції

Профілактична дезінфекція

Показаннями до проведення профілактичної дезінфекції є висока вірогідність накопичення мікроорганізмів і загроза поширення інфекції. Вона проводиться з метою запобігання виникненню інфекційних захворювань, коли джерело збудників інфекції не виявлено, але не виключають ймовірності його існування в даний час або появу у майбутньому.

Основними об'єктами проведення профілактичної дезінфекції є наступні:

- лікувально-профілактичні заклади (ЛПЗ), дитячі консультації та ін. (дезінфекція проводиться у перервах або після закінчення лікарських або інших прийомів);
- дитячі дошкільні та шкільні організації;
- місця загального користування або масового перебування людей (вокзали, гуртожитки та ін.);
- організації харчової промисловості, торгівлі й громадського харчування, ринки;
- підприємства з переробки і зберігання сировини тваринного походження;
- водозабірні і водопровідні споруди;
- перукарні, лазні, плавальні басейни та інші спортивно-оздоровчі організації.

Залежно від характеру об'єкту профілактичну дезінфекцію виконують самі організації, якщо потрібне постійне і безперервне її проведення. Профілактичну дезінфекцію здійснює персонал цих організацій.

Поточна дезінфекція

Найчастіше показаннями для проведення поточної дезінфекції є наступне:

- перебування хворого в осередку до госпіталізації;
- лікування інфекційного хворого вдома до одужання;
- наявність в осередку бактеріоносія до його повної санації і зняття з диспансерного обліку;
- наявність в осередку реконвалесцента до зняття з диспансерного обліку.

Поточну дезінфекцію в квартирних осередках інфекційних захворювань організовує медичний працівник, що виявив інфекційного хворого, частіше – сімейний лікар, який пояснює і навчає пацієнта або осіб, що доглядають хворого, методиці проведення поточної дезінфекції. Її в квартирних осередках проводять самі хворі, бактеріоносії або особи, що доглядають хворих.

Поточна дезінфекція в квартирних осередках включає дві групи заходів: санітарно-гігієнічні і знезараження об'єктів зовнішнього середовища, а також виділень хворого.

Санітарно-гігієнічні заходи передбачають наступне :

– ізоляцію хворого до окремої кімнати або відгородженої її частини; виключення контакту з дітьми; обмеження числа предметів, з якими хворий може стикатися;

– виділення окремого ліжка, предметів догляду, столового посуду;

– дотримання правил особистої гігієни;

– утримання і миття брудної білизни хворого окремо від білизни інших членів сім'ї;

– дотримання чистоти в приміщеннях і місцях загального користування (2–3 рази на день провітрювання і вологе прибирання з використанням прибирального інвентаря окремо для кімнати хворого і для інших приміщень); в осередках аерозольних інфекцій – використання ватно-марлевих пов'язок, у літній час систематична боротьба з мухами.

Для знезараження об'єктів зовнішнього середовища в квартирних осередках зазвичай застосовують **фізичні і механічні** способи дезінфекції з використанням мийно-дезінфікуючих препаратів побутової хімії (соди, мила, киплячої і гарячої води, а також здійснюють прання, прасування).

Хімічні дезінфікуючі засоби застосовують лише для знезараження виділень.

Поточна дезінфекція в інфекційних і соматичних стаціонарах проводиться з метою попередження внутрішньолікарняних заражень і недопущення поширення інфекції за межі лікувального закладу. Виконання заходів з поточної дезінфекції в стаціонарах здійснює молодший медичний персонал.

Поточна дезінфекція проводиться впродовж усього періоду перебування хворих в лікувальних закладах, починаючи від оформлення і до виписки. Важливу роль в попередженні інфекцій, пов'язаних з наданням медичної допомоги, грають заходи, спрямовані на зниження рівня мікробної забрудненості поверхонь і повітря в приміщеннях лікувального закладу. До них відноситься прибирання приміщень і використання ультрафіолетових променів, що забезпечують зменшення мікробної контамінації і поліпшення гігієнічних умов.

Прибирання приміщень здійснюють залежно від функціонального призначення приміщень, їх прибирання здійснюють по-різному. Розрізняють поточне і генеральне прибирання в ЛПЗ.

Поточне прибирання проводиться щодня, генеральне прибирання (у процедурних, перев'язувальних, операційних кабінетах, роздавальних) – щотижня.

Поточне прибирання проводять вологим способом з використанням миючих засобів і дезінфектантів. При цьому протирають підлоги, стіни, двері і ручки дверей, вікна, підвіконня, радіатори, раковини для миття рук і унітази. Прибиральний інвентар і ганчір'я мають бути чистими і зберігатися в окремій шафі або приміщенні. Для кожного функціонального приміщення має бути виділений свій маркований інвентар, який забороняється використовувати для інших приміщень.

Після прибирання інвентар і ганчір'я повинні знезаражуватися в дезінфікуючому розчині. При проведенні поточної дезінфекції в ЛПЗ у присутності хворих забороняється зрошування поверхонь дезінфікуючими розчинами, а при протиранні – застосування препаратів, що мають подразнюючу дію або здатні викликати алергію.

Генеральні прибирання проводять один раз на тиждень. Для генерального прибирання медичний персонал повинен мати спеціальний одяг, гумові рукавички, захисні окуляри (при необхідності), стерильне ганчір'я.

Дезінфекцію здійснюють шляхом зрошування або протирання стелі, стін, вікон, меблів, дверей, підлоги. В кінці прибирання проводять бактерицидне опромінення, після чого додатково провітрюють приміщення протягом 30 хв.

Особливу увагу слід приділяти знезараженню предметів догляду за хворими. З цією метою їх миють гарячою водою, замочують у воді з додаванням дезінфікуючих засобів або протирають ганчір'ям, змоченим в такій же воді.

Постільну та натільну білизни, халати після виписки хворих обов'язково дезінфікують камерним способом.

Завершальна дезінфекція проводиться після госпіталізації інфекційного хворого або бактеріоносія, одужання або смерті, тобто після видалення джерела інфекції. Мета її – повне звільнення осередка від збудників.

Матеріал для самоконтролю

Тестові завдання

1. Заходом, що спрямований на другу ланку епідемічного процесу, є:
  - а) бактеріологічне обстеження хворого;
  - б) дератизація;
  - в) дезінфекція;
  - г) ізоляція хворого.
2. Профілактичну дезінфекцію проводять:
  - а) після госпіталізації хворого на черевний тиф;
  - б) у разі виявлення джерела інфекційного захворювання в терапевтичному стаціонарі;
  - в) у разі можливості розповсюдження інфекційних хвороб із невідомого джерела інфекції;
  - г) після смерті хворого, який помер від інфекційної хвороби.
3. Вибір способів і засобів знезараження об'єкту визначається:
  - а) діапазоном стійкості збудників до дезінфектантів;
  - б) залежністю між стійкістю збудників до дезінфектантів і тяжкістю клінічного перебігу;
  - в) наявністю додаткових компонентів у дезінфектантах;
  - г) наявністю синергічного ефекту і біологічним руйнуванням.

4. Комплекс заходів з метою знищення патогенних мікроорганізмів на об'єктах навколишнього середовища називається:
 а) дезінсекція; б) дератизація; в) дезінфекція; г) стерилізація.
5. Який спосіб фізичної дезінфекції найчастіше застосовується в медичній практиці?
 а) ультразвук; б) ультрафіолетове опромінення; в) кип'ятіння; г) сухе гаряче повітря.
6. Що обмежує застосування високих температур з метою дезінфекції?
 а) не всі мікроорганізми гинуть;
 б) не гинуть спори;
 в) не гинуть комахи – переносники збудників інфекційних захворювань;
 г) не всі матеріали витримують високу температуру.
7. Що належить до осередкової дезінфекції?
 а) планова дезінфекція; б) поточна і завершальна дезінфекція; в) профілактична дезінфекція; г) осередкова дезінфекція.
8. Які дезінфекційні камери застосовуються в практиці для знезараження хутряних і шкіряних виробів?
 а) парові; б) пароповітряні; в) пароформалінові; г) парові і пароповітряні.

Правильні відповіді

1	2	3	4	5	6	7	8
в	г	а	в	б	г	б	в

Література

Основна

1. Епідеміологія : підручник / за ред. І. П. Колеснікової. – Вінниця : Нова Книга, 2012. – 576 с.
2. Наказ МОЗ України від 11.08.2014 № 552 «Державні санітарні норми та правила «Дезінфекція, передстерилізаційне очищення та стерилізація медичних виробів в закладах охорони здоров'я».
3. Морозова Н. С. Основы дезинфектологии. Дезинфекция и стерилизация / Н. С. Морозова, В. В. Мариевский. – Киев : Ателье «Полиграфический комплекс», 2009. – 144 с.
4. Виноград Н. О. Загальна епідеміологія : навч. посібник / Н. О. Виноград, З. П. Васишин, Л. П. Козак – 4-е видання – Київ : ВСВ «Медицина», 2017. – 200 с.
5. Епідеміологія / за ред. Ю. Д. Гоца, І. П. Колеснікової, Г. А. Морхорта. – Київ: «Асканія», 2007. – 360 с.

Допоміжна

1. Закон України від 24.02.1994 р. № 4004-ХІІ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» зі змінами і доповненнями.
2. Закон України від 06.04.2000 р. № 1645-ІІІ «Про захист населення від інфекційних хвороб» зі змінами і доповненнями.

Навчальне видання

ДЕЗІНФЕКЦІЯ

**Методичні вказівки
для самостійної роботи студентів
5-го курсу медичного факультету
з дисципліни «Епідеміологія»**

Упорядники   Чумаченко Тетяна Олександрівна
                         Райлян Марина Володимирівна
                         Поливянна Юлія Іванівна
                         Макарова Вікторія Іванівна
                         Ключник Інна Олексіївна
                         Семішев Віктор Іванович
                         Бережна Антоніна Валентинівна

Відповідальний за випуск   Т. О. Чумаченко

Редактор Є. В. Рубцова
Комп'ютерна верстка О. Ю. Лавриненко

Формат А5. Ум. друк. арк. 0,8. Зам. № 20-34073

**Редакційно-видавничий відділ
ХНМУ, пр. Науки, 4, м. Харків, 61022
izdatknmurio@gmail.com**

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавництв, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції серії ДК № 3242 від 18.07.2008